

LIBRIS

We know
books

Colectia
ARCA

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SECERE, CARMEN

Blank : poezie / Carmen Secere. - Ed. a 2-a,
rev. și completată. - Dej : Neuma, 2026

ISBN 978-630-357-020-4

821.135.1

CARMEN SECERE

Blank

Ediția a II-a
revăzută și completată

Poezie

Editura
NEUMA
2026

Cuprins

<i>Deschidere</i>	7
1. Vitrina cu păpuși	9
2. Balerinele dorm în oglinzi	14
3. O vrabie bea din cana cu apă	17
4. Într-al nouălea cer sunt descărcări electrice	19
5. În orașul de fier zilele sunt scurte	21
6. Dominiq are pijama cu dungi și diabet	24
7. Pe marile scene ale lumii suferința e la fel	25
8. Niciodată nu am reușit să trag linii drepte	28
9. Dumnezeu îmi face cu mâna	31
10. E lună plină la azil	33
11. Singurătatea nu e pentru oricine	36
12. Nu știu cine sunt	39
13. Elim	41
14. Câte unghiuri înclinate are un țipăt	51
15. Blank	54
16. Coma	63
17. Turnul	69
<i>Sfârșit</i>	73
<i>Nota autorului</i>	75
<i>Referințe critice la ediția I (selectiv)</i>	76

1. Vitrina cu păpuși

E târziu. Și frigul de dinaintea lumii.
 Vocile se izbesc de geamuri.
 Strâng pumnii ca un protest alb împotriva zilelor care vin.
 Afară ianuarie zdrențuiește. Deschid ochii.
 Plâng.

*

Magazinul de jucării este aproape.
 Între
 mama
 și
 tata
 stau
 eu.
 Lumea e mare.
 Mă furișez în vitrina cu păpuși.
 Ai mei mă caută.

Sunt dintotdeauna aici.
 Lidia, Ioana, Alis, Marta.
 Așez păpușile în ordine inversă. Le îmbrățișez.
 Semănăm.
 Tata mă ia în brațe.
 - Am găsit-o! E dintotdeauna aici.
 Miroase a plastic.
 Tata.

*

În dormitorul cu draperii groase, nu intră lumina.
 Îmi place să mă-nvârt în cămășile de noapte ale mamei
 și să mă înalț pe pantofii ei lăcuiți.
 Fac o piruetă. Încrucșez picioarele.
 Cad.

Tata intră pe cealaltă ușă. Te doare? Ridică-te!
 Întinde mâna. Mâna lui cu o mie de degete, mâna lui,
 făcându-mă zbor.
 Cred că sunt balerină.

*

Mama culege iarbă. Avem păsări de crescut.
 Păsări phoenix. Păsări kiwi. Păsări de hârtie.
 Șoseaua coboară mașini colorate.
 Roșu. Verde. Albăstru. Pădurea.
 Orizontul, luminile, Dacia 1300.
 Câte lebede s-au pierdut?
 Poate că lacul e mereu de cealaltă parte.
 Roțile scârțâie. La fel și țipătul mamei.
 Nu mă întorc.
 Din această secvență, tata lipsește.
 Miroase pește tot a trifoi.

*

Să-ți păstrezi echilibrul este cea mai grea treabă,
 îmi spune tata, învățându-mă să număr.
 Mă opresc la 5. Am pumnul strâns ca-n prima zi.
 Un fluture mi se așază pe genunchi. O clipă, apoi zboară.
 N-am pus niciodată geam la insectar.
 1, 2, 3, 4, 5.

Tata îmi repară leagănul.
 Leagănul meu mă aruncă în Paradis.
 Este secretul pe care tata mi l-a spus.

*

Mi-am scos piciorul din ghips.
 Învăț să merg a doua oară.

Îmi doresc o soră mai mare să îmi arăt
rochia mea din tull și mama să ne cheme la masă.
Scânteia.
Miroase a banane coapte în ziar.
Mama zice: visează o soră și o să o ai.
Visez.

*

Au înfrunzit duzii.
Îmi împletesc părul.
La școală îmi dau coroniță de flori.
Mă grăbesc să fiu mare. Toți oamenii se grăbesc.
Câte duminici pot fura și de câte ori?
În bucătărie cresc viermi de mătase.
Când pipăi mătasea, vorbesc cu viermii.
Ce glas melodios au!

*

De ziua mea am primit un Pegas.
Pedalez desculță până la capătul drumului.
Cel mai greu e să urc.
Liniștea se zbate în praful din urmă.
În fiecare seară, mama încălzește apă
și-mi spală rănilor cu iod.
Rănilor mele vorbesc cu mine, numai eu le aud glasul.
Bunica a plecat.
Toți oamenii, când devin mari, pleacă.
Mama mi-a spus asta.
Tata taie nucul din vie.

*

Mama lucrează cu mâinile în gheață.
Spune că-mi caută soarele.
Când se odihnește, coase musculițe pe pânză.
Cine a pus stelele pe cer?, întreb.

Mama înnoadă ața. Îmi scoate un dinte.
Stelele sunt surorile tale, care se vor naște.

Tu trebuie să le pui nume. Atât.

*

Serile sunt mai lungi când tata îmi povestește
despre război.
Încep să înțeleg lumina. E cald sub pătură.
Abia aștept dimineața să mănânc pâine cu lapte.
Bicicleta a ruginit.
Din război nimeni nu vine la fel.
Îmi spun rugăciunea de seară.
Tatăl nostru ne dă pâinea cea de toate zilele,
care este dulce ca o zi de duminică.

*

Ai mei vor să devin doctor.
Eu aud muzica.
Nu știu să aleg între clape și corzi. Sună grav.
Fac piruete. Oglinda e îngustă.
Cineva să salveze balerina!
Măine merg la ora de chitară.

*

Codiță a orbit.
Mă pregătesc de plecare.
Mama calcă albituri.
Vine toamna. Mângâi păpușile. Semănăm.
Tristețea are același chip.
Deschid fereastra. Se-aude un tren.
Cât de departe se duc cei care se duc?
Îmi îngrop câinele sub cireș.
Tata citește „Învierea”.
Codiță nu știe.

Orașul e de fier și scârțâie.

În laboratorul de fizică, pământul stă pe loc.

„Se cere să ieși la tablă!”

Principiul incertitudinii îmi dă dureri de cap.

Cred în destin.

Perdelele clasei sunt din tull.

Mă ridic pe vârfuri.

Creta scârțâie.

2. Balerinele dorm în oglinzi

E vacanță și e iarnă. Iernile sunt pentru lupi.

Tata aprinde focul. Mama pune gaz în lampă.

Amândoi îmi par mai mici.

Citesc „Anna Karenina” prima oară.

Tata ascultă Europa Liberă.

Mă străbate un tren.

Sunt o cale ferată.

*

Ninge. Atârni globuri și bomboane în brad.

Mi-ar fi plăcut să aleg pianul.

Zăpada e potrivită pentru pian.

Tata îmi spune că suntem liberi.

Mama frământă aluatul.

Așez păpușile în ordine crescătoare.

Și ele sunt libere.

Pacea miroase a cozonac.

*

Îmi place să mă întorc.

Am început școala. Tata îmi scrie scrisori lungi.

Așteaptă să-l vindec.

Mi-e dor de Codiță.

M-am tuns.

*

Nu știu nimic despre iubire.

Colegul din ultimul an îmi lasă trandafiri

și bilețele, în bancă.

Scrie mărunț și spre stânga.

„Semeni cu o păpușă!”